

CAŁOWANIE (28) *sb n*

całowanie (27), **cołowanie** (1) *SkarJedn.*

Oba a oraz o jasne (w tym w pierwszym a 2 r. błędne znakowanie); e pochylone.

sg N całowanie (15); -é (3), -(e) (12). ◇ G całowanią (2). ◇ A całowanie (6); -é (1), -(e) (5). ◇ I całowaniem (1) SkarŻyw, całowani(e)m (1) LatHar. ◇ L całowaniu (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

1. *Nazwa czynności od „całować”; basiatio, osculatio Mącz, Calep, Cn; exosculatio Calep, Cn; suaviatio Mącz, Cn (17):* potym wżed do komnáty ná łoże iey/y poczał ią chćiwie cáłować/ á w tym cáłowaniu etc. *HistAl A4; Drudzy to cáłowanie przypisuią Lwowi wthoremu KrowObr 197; Mącz 23c, 270d, 424d; Basiatio – Całowanie, gębka w gębce. Calep 125a, 391b, 741a; Pátrzayże ná vkłony y ná owo z fercá nie cáłego cáłowanie KlonWor ded **3.*

całowanie czego (6): Kości vmárłych ludzi cáłowanie Weśkle/ vřtáwił y wymyřlił Innocentius KrowObr 197; SkarŻyw 16. *Cf Wyrażenie.*

Wyrażenia: »całowanie nog« [szyk 3 : 1] (4): Całowanie nog Papieřkich. *BielKron 167v marg, 469; Nog cáłowanie WujNT 412 marg, Xxxxx3v.*

Szereg: »oblápianie i całowanie« (2): Potym oblápianiu ij tzałowaniu/ ręce iego bok ij nogi matuchna pilnie oględownała *OpecŻyw 164v; Gdy fię czytánie dokonáło/ wřzyřcy fię do oblápiania y cołowania řpolnego Grekowie z Láćinniki rzućili. SkarJedn 293.*

a. *Pocałunek; osculum Mącz, Calag, Cn; suaviolum Mącz, Calep, Cn; suaviolum, basium Cn (11):* Mącz 23c, 270d, 424d; Całowanie niedopusćić. *Negare osculum. Calag 321b; zá onym cáłowaniem/ złe myřli y vcźucie nierządney chući nád wołá rozumną wnim fię wznieciły. SkarŻyw 319; StryjKron 421; Suaviolum – Małe czałowanie. Calep 1014a; A P. Iezus rzekł do niego: Iudařzu/ cáłowaniem wydáiefz Syná cźłowieczego? LatHar 719; WujNT Xxxxx3v.*

Zwroty: »dawać całowanie« (1): Ten ma y dźiř ná řwiećie wiele zwolennikow/ Co mowią Chriřtuřowi: Witay Miřtrzu/ Pánie/ Pomagay Bog y řłůzbá/ dáią cáłowanie. *KlonWor 28.*

»wziąć całowanie« (1): Wezmi niniję tzałowanijé/ to znamię miłofci *OpecŻyw 19v.*

Cf CAŁOWAĆ